



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 229/2019-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátska kancelária, Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3 T 83/2013 z 10. marca 2014 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného

súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 83/2013 z 10. marca 2014 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnutým rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a sťažovateľke ako obvinenej ním bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov nepodmienečne so zaradením pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň jej bol uložený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov. Tento rozsudok nadobudol v zmysle Trestného poriadku právoplatnosť 10. marca 2014.

3. Podľa sťažovateľky napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho skutkového zistenia veci a v dôsledku toho i nesprávneho právneho posúdenia a v dôsledku uvedeného postupu a rozhodnutia súdu bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3.1 Sťažovateľka uvádza, že orgány činné v trestnom konaní v jej veci nepostupovali v súlade so základnými zásadami trestného konania, keď sa uspokojili iba s jej priznaním viny a nevykonali žiadne procesné úkony, ako napr. vyšetrovací pokus alebo rekonštrukciu, ktorými by bezpečne a bez pochybností potvrdili priznanie sťažovateľky. Sťažovateľka, opisujúc spáchanie trestného činu, dopĺňa, že si z predmetnej noci z 30. apríla 2013 na 1. mája 2013 (keď došlo k spáchaniu trestného činu – vražde manžela dobodaním skrutkovačom, deväťdesiatštyri bodných rán do oblasti hlavy, krku, trupu a končatín, pozn.) v podstate nič nepamätá, avšak orgány činné v trestnom konaní, mysliac tým aj prokuratúru a okresný súd, nebrali tieto rozdielne výpovede sťažovateľky vážne, týmito sa nezaoberali, náležite ich nevyhodnotili.

4. Sťažovateľka navrhla vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]
na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn.: 3T 83/2013 zo dňa 10.3.2014 bolo porušené.

Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn.: 3T 83/2013 zo dňa 10.3.2014, sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd Košice I je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania v sume 301,68 €.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval, pričom ju skúmal z hľadísk uvedených v § 56 ods. 2 v spojení s § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za oneskorenú.

6.1 Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

6.2 Napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol v zmysle Trestného poriadku právoplatnosť 10. marca 2014. Ústavná sťažnosť bola ústavnému súde doručená 18. júla 2019 (podaná na poštovú prepravu 17. júla 2019), t. j. nie v dvojmesačnej lehote predpokladanej § 124 zákona o ústavnom súde.

6.3 Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2019